

Israël: land en staat

Enkele maanden geleden is de generale synode van de Christelijke Gereformeerde Kerken geopend. Sindsdien worden er vergaderweken belegd in de Oenenburgkerk te Nunspeet. Uit het hele land komen afgevaardigden samen om de koers uit te zetten voor ons kleine kerkverband.

Het werk van het deputaatschap Kerk & Israël is in november jl. onder de loep genomen – en goedgekeurd. Net als anders lag er een rapportage, werden er vragen over gesteld en beantwoord. Tevens werd er een studieopdracht voor de komende periode voorgesteld.

Vorige opdracht

De generale synode gaf zes jaar geleden deze studieopdracht: 'Wat betekent de term "Israël" in kerk en theologie?' Dat onderwerp bleek zo veelomvattend dat er sinds 2013 twee 'synodeperiodes' voor nodig waren om de vele facetten te bestuderen en de gegevens te verwerken. Wat in elk geval duidelijk werd, is dit: 'Israël' is een gelaagd begrip; het is flexibel en het krijgt steeds nieuwe duidingen. Tegelijk zijn er continuïteiten aan te wijzen. Israël is voor de kerk:

- een geloofsgemeenschap, opgenomen in het verbond van God, geroepen tot de Tora. Samen met deze geloofsgemeenschap lezen wij de Schriften van het Oude Testament en zoeken naar het verstaan daarvan;
- een volk dat door God uitverkoren is tot een licht onder de naties, waaruit Jezus is voortgekomen, waardoor de kerk met dit volk een speciale band heeft die niet te vergelijken is met enig ander volk;

- een land dat God heeft uitgekozen om daar zijn volk te laten wonen, zijn Tora te laten leven, zijn Messias te laten komen. Dit land heeft voor ons religieuze betekenis ('hier koos de Heer Zich vaste voet', Ps. 68) en we respecteren dat het voor Joden ook politieke betekenis heeft;
- een staat, waarin een deel van het Joodse volk en de Joodse geloofsgemeenschap een thuis heeft gevonden na eeuwen van vervolging en lijden. De kerk ziet het bestaan en voortbestaan van Israël als een teken van Gods betrokkenheid bij Israël.

Nieuwe opdracht

En de komende jaren? Er ligt een nieuw studieonderwerp klaar, namelijk: Israël: land en staat. Een spannend onderwerp! Waarom? Vanwege de concreetheid van de landbelofte, waardoor dit onderwerp

ligt op het snijvlak van theologie en politiek. Hier raken de Schriften de actualiteit. Denk alleen al aan 'de Palestijnse kwestie'.

Kort geleden citeerde het *Reformatorisch Dagblad* een predikant die zei: 'Als Israël een claim legt op het land, mag dat door sommigen betwist worden. De Verenigde Naties en de Palestijnen kunnen zeggen wat ze willen, maar de Heere heeft Israël het land gegeven tot een eeuwige bezitting.' De vraag is of je dat zó kunt zeggen. Zo ja, waarom. En zo nee, waarom niet. Hoe 'exclusief' is de landbelofte eigenlijk?

In de Schriften wordt ook duidelijk dat God het land 'te leen' geeft aan zijn volk. Het boek Deuteronomium zegt dat het land zowel een gave als een opgave is. Het land is gift én test. Geldt dat vandaag nog? Daar gaan we maar eens flink op studeren... «

De Sjtreimel

Chassidische Joden dragen op de sabbat en de feestdagen een Sjtreimel of bonthoed. De hoed wordt gedragen over de Keppel die ze de hele dag op hebben. Naast de Sjtreimel dragen de chassidim op weekdagen een grote verscheidenheid aan chassidische hoeden. Aan de verscheidenheid in hoeden kan men zien tot welke groepering de drager ervan behoort. Zo draagt een Belzer chassied op de fluwelen hogere hoed een strik links, terwijl een chassied van de Viznitz een strik aan de rechterzijde heeft. «

Joodse symbolen